

- III, 242-8 ;
- **liğ yér** = ekin bulunan yer ; anbar.
I, 496-14 ;
- **liğ** = anbar.
I, 496-15, 501-3 ;
- **liğ ew** = buğdaylı ev.
I, 501-2 ;
- **lik** = anbar.
I, 503-5 ;
- **lağ** = tohum ekilecek yer ; tarla, ekerge.
I, 496-11, 500-19 ;
- **biti** = tahıla düşen ufak hayvancık.
I, 320-5 ;
- bül** — = üzerinden yıllar geçerek tadı bozulmuş tahıl, yağmur ve yaşlıktan bozulmuş tahıl.
I, 335-21 ;
- tarıglan** — = ekin sahibi olmak.
- **dı** II, 269-7 ;
- tarik** — = daralmak. [*Rad., Kg.*]. *Krş. : Rad., Kaz. — tarik — = ahü figan etmek ; İd. — taral —*
- II, 115-11 ;
- **tı** II, 115-9 ;
- **ar** II, 115-11 ;
- tarıl** — = -bir nesne, ötekisi içine- dağılmak, yayılmak ; ayrılmak.
Krş. : Rad., Kaz. — taral — = dağılmak, yayılmak.
- **dı** I, 15-8 ;
II, 126-19 ;
III, 6-3 ;
- **magay** II, 209-22 ;
- tarıl** — = ekilmek.
II, 126-18 ;
- **dı** II, 126-16 ;
- **ur** II, 126-18 ;
- tarım** = tekinlere ve Afrasyab soyundan olan hatunlara ve bunların çocuklarına karşı söylenen bir kelime ; Hakanlı hanları oğullarından başkasına söylenmez. [*Caf.*].
I, 396-3 ;
- altun** — = büyük kadınların ungunu.
I, 396-9 ;

tarım = göllere, kumluklara dökülen çay kolları.
I, 396-10;

tarımla — = ırmağı bir adadan öbür adaya atlamak suretiyle geçmek.
III, 341-22;

— **dı** III, 341-19;

— **r** III, 341-22;

tarımsın — = ekin eker görünmek.
II, 259-6;

— **dı** II, 259-3;

— **ur** II, 259-5;

tarın — = yalnız başına ekmek; ekin eker görünmek.
II, 145-10;

— **dı** II, 145-7, 159-4;

— **ur** II, 145-10;

tarıt — = ekincilik etmek, ektirmek.

— **gan** I, 514-2;

II, 319-7;

— **gu** II, 321-9;

— **ıġsak** II, 319-18;

— **ıġlık** II, 320-2;

— **ıġlı** II, 320-16;

tarmak = yırtıcı hayvanların pençesi. *Krş.: Rad., Kaz., Kg.*— *tarmak*
= *kol, dal, filiz; diş; kabza.*
I, 467-25;

kargak — **ı** = bir çeşit bitki.
I, 467-26;

tarma — = tırmalamak. [*Rad., Tel., Alt.*]

— — II, 364-4;

— **dı** II, 364-1;

tarmaklan — = kol kol kuş pençesi gibi akın etmek; pençe sahibi
olmak -kuş-; kol kol olmak -su-. *Bk: tarmutlan* — .
Krş.: Rad., Kg. — *tarmaklan* — = *dal budak*
salmak.

II, 274-17;

— **dı**. II, 274-10, 274-13, 274-15;

— **ur** II, 274-16;

tarmaş — = tırmalaşmak, birlikte kaşınmak. *Bk: tırmaş*—.

II, 207-21;

— **dı** II, 207-18;

- **ur** II, 207-21;
- tarmat** — = tirmalatmak.
II, 349-5;
- — II, 364-13;
- **tı** II, 349-3, 364-8;
- **ur** II, 349-5;
- tarmaz** = şen hiyari. *Bk: turmuz.*
I, 457-25;
- tarmut** = dağların tepeleri, dereleri. *Krş.: Caf.— tarmutluğ = kanallar, dereler gibi.*
I, 451-8, 451-9;
- tarmutlan** — = -su- kollara ayrılmak. *Bk: tarmaklan—.*
II, 270-18;
- **dı** II, 270-16;
- **ur** II, 270-18;
- tart** — = tartmak; cezbetmek; çekmek, uzatmak, germek; getirmek, almak, çıkarmak. [*Rad., Bū. D.; Caf., P. P., T. T., An. İnd., U., USp.; Müh.; İd.*]
III, 426-12;
- **tı** III, 426-4, 426-6, 426-13;
- **ar** III, 426-12;
- **ma** III, 426-16;
- tartar** = kumruya benzer bir kuş. [*Rad., Kaz., Kg.*]
I, 485-22;
- tartığ** = yük ipi, denk sargısı; bir iş çıkması üzerine hakanın adamlarını çağırması.
I, 462-11, 462-12;
- **çı** = davetçi.
I, 462-14;
- tartil** — = tartılmak; gerilmek ve çekilmek. [*Rad., Alt., Tel., Leb., Şor., Kaç., Koy., Küw., Tob., Kaz., Kar.; Caf., T. T., An. İnd.*]
II, 229-12;
- **dı** II, 229-10, 237-12;
- **ur** II, 229-11;
- tartın** = yiyecek; başka bir yerden getirilen zahire.
I, 435-19;
III, 426-8;
- tartın** — = özlemek; acınmak; götürür görünmek. [*Rad., Tel., Kaz.,*

Kg., Kom.]

II, 240-10;

— **dı** II, 240-2, 240-6;

— **ur** II, 240-9;

tartış — = tartışmak, tartmada yardım etmek; germekte yardım etmek; birbirini cezbetmekte ve çekmekte ve kurmakta yardım etmek; sızlamak. [*Rad., Tel., Alt., Tob., Kaz.; Yaz.J. Krş.: Rad., Kg., Sag., Koy.* — *tartıs* —

II, 205-18;

— **dı** II, 205-7, 205-9, 205-13, 205-15;

— **ur** I, 230-5;

II, 205-18;

III, 255-24;

taru — = daralmak. [*Rad., Uyg.]*

III, 262-5;

— **dı** III, 261-25, 262-3;

— **r** III, 262-4;

tarun — = canı sıkılmak, usanmak; sıkılmak. *Krş.: Rad., Alt., Tel., Leb., Şor., Sag., Koy., Kaç., Küw.; Caf., T. T., An. İnd., USp.*— *tarın*—

II, 145-13;

— **dı** II, 145-11;

— **ur** II, 145-13;

tarus = evin çatısı.

I, 366-12;

— **ka** II, 105-20;

tarusla — = çatı yapmak.

III, 332-17;

— **dı** III, 332-15;

— **r** III, 332-17;

tarut — = darlaştırmak.

II, 302-25;

— **tı** II, 302-21;

— **ur** II, 302-24;

tas = her nesnenin kötüsü, bayağısı (Oğuzca). *Krş.: Rad., Az.; Müh.— tas = kaybolma; Rad., Kar.*— *tas et* — = yok etmek.

I, 329-14, 329-15;

tasal = çevgen oyununda çizilmiş sınır. *Bk: talas.*

I, 392-24;